

Nếp Sống Mới

8991 Blaine Meadows Drive
Jacksonville, FL 32257-1719

Số 187 – 188 (Tháng 7 - 8 năm 2006)

Chuyện 5 con sâu

Tại Hồng Kông, cách nay khoảng 10 năm, trong một buổi yến tiệc, mọi người vừa ăn vừa trò chuyện vui vẻ. Bỗng một tiếng hét lớn từ một thiếu nữ làm mọi người cùng bàn giật mình. Ai nấy quay lại, xôn xao tìm hiểu lý do. Cô gái, mặt hãy còn xanh vì sợ, chỉ vào đĩa rau, ấp úng nói “con sâu, con sâu”. Một người ngồi bên cạnh cô gái trấn an: “Không phải con sâu đâu, đây chỉ là một loại rau, khi nó cuộn lại trông giống hình con sâu thôi.” Mọi người bật cười, còn cô gái thì đỏ mặt, biện bạch: “Em rất kỵ sâu, hồi nhỏ, có lần em bị xiu vì một con sâu róm rớt trên đầu em.” Người đàn ông trung niên ngồi bên cạnh vui vẻ tiếp lời: “Cô không phải là người duy nhất sợ sâu đâu, có rất nhiều người trên đời sợ giống vật này. Nhưng ít người biết là mình đang nuôi nhiều sâu trong bụng, sâu đủ màu, đủ cỡ.” Một bà sồn sồn nghe vậy, giật mình hỏi: “Thầy nói bụng tôi có nhiều sâu đủ màu đủ cỡ? Chắc là thầy nói tới sên lãi chứ gì?” Người đàn ông cười xòa: “Tôi không nói về sên lãi. Tôi muốn nói đùa về những con sâu tạt xấu quấy phá cắn xé tạt phủ chúng ta.” Câu trả lời làm bà ta tò mò đục ông ta nói về giống sâu này. Ông ta vừa uống trà vừa khề khà như kể chuyện đời xưa:

Con người chúng ta từ lúc sanh ra làm người đã có nhiều trứng sâu. Khi lớn lên, có trứng không phát triển thì chết đi, có trứng phát triển thành sâu. Có 5 loại sâu mà nhiều người vô tình hoặc cố ý nuôi cho nó lớn lên:

1. Sâu giận màu đỏ, cắn hại trái tim: Sự giận hờn là chất bổ nuôi loại sâu này. Lúc chúng ta nổi giận là sâu chóng lớn. Khi nó đủ sức thì tim của chúng ta bị hư hại. Chúng ta dễ bị những cơn đau tim, bị nhồi máu cơ tim, bị heart attack... Sâu này là “đệ nhất ác”.

2. Sâu cay đắng màu xanh, hại gan mật: Ai cay đắng lâu ngày có thể kết sạn trong túi mật. Sâu này là “đệ nhị ác”.
3. Sâu ganh ghét màu trắng, hại phổi: Ai ganh ghen thì thường hay bị hụt hơi thở, nếu độ ganh lên cao thì có ngày tắt thở luôn. Đây là “đệ tam ác”.
4. Sâu buồn thảm màu đen, hại thận, bàng quang: Ai nuôi sự buồn thảm lâu ngày thì sẽ bị trầm cảm tinh thần (depression), khí huyết không lưu thông dễ dàng nữa, đi tiểu không thông, nước tiểu bị ứ đọng trong thận và bàng quang mà dễ sinh ra sạn thận. Người bị trầm cảm có thể đi tìm cái chết.
5. Sâu lo lắng màu vàng, hại ti vị: Ai cứ bồn chồn lo lắng thì sâu cắn phá bao tử làm bao tử tiết ra nhiều acid khiến người đó bị loét bao tử.

Câu chuyện tới đây trở thành đề tài thảo luận sôi nổi. Có người nói rằng muốn khoẻ mạnh thì đừng nuôi sâu, đừng giữ những tánh tiêu cực như giận hờn, cay đắng, ghen ghét, buồn lo nữa. Có người thêm ý rằng muốn được vậy, chúng ta cần dùng những tánh tích cực để chống lại những tiêu cực kia như trầm tĩnh thay cho nóng giận; ngọt ngào thay cho cay đắng; thương yêu thay cho ganh ghét; vui vẻ thay cho buồn rầu; thỏa lòng thay cho lo lắng.

Khoa dưỡng sinh ngày xưa cũng khuyên chúng ta ngoài việc ăn uống, tập luyện cơ thể, hô hấp còn phải chú ý đến phần dưỡng linh, hay di dưỡng tinh thần vì thiếu phần này thì kết quả dưỡng sinh không đạt. Y học ngày nay cũng nhận ra tinh thần, tâm thần ảnh hưởng đến thể chất rất nhiều.

Trở lại chuyện trà đàm về những con sâu xấu xí kể trên, Cơ đốc nhân có một vũ khí lợi hại để phá giải là Trái Thánh Linh ghi trong Galati (Galatians) 5:22, ấy là lòng yêu thương,

sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ. Khi một người mở lòng tiếp nhận Chúa, thì Đức Thánh Linh rải vào lòng người đó những hạt giống của Thánh Linh. Bây giờ, tùy người đó muốn cho trứng sâu tiếp tục phát triển hay muốn hạt giống Thánh Linh nảy mầm. Theo Kinh thánh thì ai cứ để cho các trứng sâu tự do lớn mạnh là người “chăm về xác thịt”. Thánh Phao-lô cảnh giác trong *Rôma 8:13* “nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống.” Trong *Rôma 8:6*, ông khẳng định: “chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an”.

NSM

Cha Luôn Ở Bên Con

Vào ngày 07-12-1988, một trận động đất có độ rung 6.9 trên địa chấn đồ Richter, đã phá hủy một vùng rộng 80 km đường kính của phần tây bắc lãnh thổ Armenia, một nước cộng hòa thuộc Liên Xô nằm về phía đông Thổ Nhĩ Kỳ. Theo ước đoán, trận động đất này đã làm cho 25,000 người bị thiệt mạng và nhiều trăm ngàn người lâm vào cảnh màn trời chiếu đất.

Tại một thị trấn nhỏ, ngay sau khi con động đất vừa dứt, một người cha hối hả chạy đến trường học của con trai mình và bàng hoàng khi nhìn thấy cảnh đổ nát trước mắt ông. Ngôi trường bây giờ hoàn toàn bị san bằng thành bình địa và không có một dấu hiệu nào của sự sống còn sót lại. Tuy nhiên, vì quá thương con, ông đã không nghĩ tới việc rời bỏ nơi này. Ông nhớ đã nhiều lần nói với con mình rằng: “Trong bất cứ tình huống nào, ba cũng sẽ luôn luôn ở bên cạnh con khi con cần đến ba”. Trong khi nhiều phụ huynh học sinh chỉ đứng kêu gào, than khóc về sự bị chôn vùi của con em mình, thì ông bắt tay ngay vào việc đào bới đồng gạch đá đổ nát ngay trên chỗ mà ông tin là lớp học của cậu con trước đó. Một vài người gần bên thấy vậy khuyên can ông: “Anh ơi! Anh nên về nhà đi, không có hy vọng gì những em học sinh này còn sống sót đâu!”. Người cha quá yêu thương con này trả lời rằng: “Tôi đã hứa với con trai tôi là tôi sẽ ở bên cạnh nó bất cứ lúc nào nó cần đến tôi. Tôi phải tiếp tục đào bới để tìm nó mới được”. Dù không có một người nào chịu giúp một tay, ông vẫn can đảm tiếp tục việc đào bới

một mình. Điều quan trọng mà ông cần phải biết trong lúc này là đứa con trai yêu dấu của mình còn sống hay đã chết trong đồng gạch đá đổ nát.

Tận dụng cả sức lực và sự dẻo dai có được, người cha thành tín, đầy tình yêu thương này đã đào bới không ngừng nghỉ trong suốt 8 giờ ...rồi 12 giờ...24 giờ...36 giờ. Rồi vào giờ thứ 38, khi ông đang hì hục khuân đi một mặng gạch đá lớn, ông nghe có tiếng nói của trẻ em. Ông mừng rỡ la lớn lên: “Armand! Con đó phải không?”. Có tiếng của một cậu bé trả lời: “Ba ơi! Con đây, con là Armand đây”. Rồi cậu bé tiếp tục: “Con đã bảo mấy đứa bạn là đừng có lo. Con nói với tụi nó rằng nếu ba còn sống, ba sẽ đến cứu con, và khi ba cứu con, tụi nó cũng được cứu. Ba đã từng hứa rằng ba luôn luôn ở bên con! Ba đã làm đúng như vậy!”

Một chặp sau đó, người cha đã đưa được con trai mình là Armand và 13 em học sinh khác, trai và gái, đang sợ hãi, đói khát ra khỏi đồng gạch đá đổ nát. Người cha vui mừng công con về nhà cho mẹ cậu săn sóc. Khi được dân chúng trong thị trấn ca ngợi về thành tích này, cha của Armand giải thích rằng: “Tôi đã hứa với con trai tôi là, dù bất cứ tình huống nào, tôi cũng sẽ ở cùng nó”.

Đức Chúa Trời là Cha Thiên Thượng của chúng ta cũng đã và đang ở cùng chúng ta để làm công việc giải cứu. Ngài dồn hết nỗ lực để cứu con người chúng ta ra khỏi tình trạng khủng khiếp là sự chết mất của linh hồn bởi hậu quả của tội lỗi. Nếu chúng ta không có mối liên hệ cá nhân với Đức Chúa Trời qua con một của Ngài, Chúa Cứu Thế Giê-su, chúng ta không có hy vọng hưởng đời sống vĩnh cửu trong Thiên Quốc với Ngài, “Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (*Roma 3:23*) và : “Vì tiền công của tội lỗi là sự chết”. Tuy nhiên, Kinh Thánh có chép rằng: “Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài; hầu cho hễ ai tin Con ấy, không bị hư mất mà được sự sống đời đời” (*Giăng 3:16*).

Với tình yêu vô biên, Chúa Cứu Thế Giê-su đang dang tay cứu vớt những ai tin cậy vào Ngài, xưng nhận và ăn năn tội lỗi mình để được Ngài tha thứ và nhận vào gia đình Thánh của Ngài cho đến đời đời.

Đỗ Tấn Minh

Tâm Tình Của Mẹ

Thương tặng các con của mẹ và tất cả kẻ làm con

Kim Lee

Mùa Lễ Mẹ 2006

Xấp xỉ bước vào tuổi lục tuần, đây là năm đầu tiên trong cuộc đời làm vợ và làm mẹ, mẹ cảm thấy thật cô đơn vì hiện giờ không còn một đứa con nào bên cạnh. Những cánh chim non đã đủ lông đủ cánh, đã bay đi khỏi cái tổ ấm mà ngày xưa chúng từng xúm xít với mình. Căn nhà thật hiu quạnh dù ba của các con vẫn còn đây, dù mẹ đang sống với đứa cháu nội mỗi ngày, dù thỉnh thoảng vài hôm các con có ghé qua thăm, nhưng đối với mẹ cuộc đời này vẫn trống vắng vì thiếu các con.

Thời gian đã cướp đi của mẹ những ngày tháng vô vàn ấm cúng khi mẹ con mình cùng sống chung với nhau dưới một mái gia đình. Cuối tháng tư năm 1975, phi trường Tân Sơn Nhất biến động. Các cấp lãnh đạo và đồng nghiệp chen chúc nhau lên phi cơ tị nạn. Trong cơn hỗn loạn, mẹ một mình chạy ra công phi trường. Mẹ chạy về với đứa con trai đầu lòng - cái núm ruột mà mẹ không thể bỏ lại sau lưng để sang Mỹ một mình - dù trước đó mẹ và các bạn đồng nghiệp đều được hứa hẹn rằng thân nhân sẽ được bảo lãnh qua sau.

Về quê ngoại nương náu, lần lượt đứa con thứ hai, rồi đứa thứ ba ra đời. Ngoài việc đi chợ búa hằng ngày, mỗi lần đi đâu khác, các con đều đòi đi theo. Mẹ con không rời nhau quá một ngày. Năm 1992, vợ chồng con cái tay xách tay mang bông chồng nhau sang Mỹ. Xứ lạ quê người, mẹ con càng xích lại nhau hơn, lúc nào cũng có mẹ có con, ngoại trừ lúc các con đi học và mẹ phải đi làm. Sau ngày đứa con gái xuất giá, ba mẹ và đứa con đầu lòng mỗi người ngồi một nơi buồn bã. Nhà đã vắng đi bớt một người vì đứa con gái lúc đó đang ở với “người dung khác họ”, thấy nhớ nó làm sao! Nhưng rồi mẹ cũng nguôi ngoai những lúc nó cũng về thăm nhà thường xuyên và dù sao mẹ vẫn còn đến hai đứa con trai bên cạnh!

Kể đó, đứa con trai đầu lòng lập gia đình. Mẹ vui lắm vì có thêm người trong nhà, bởi có con trai và con dâu vẫn còn ở chung với ba mẹ. Hơn một năm sau, các con muốn ra riêng, viện lẽ, cần gầy dựng 1 tiểu gia đình. Đứa con trai út cũng ra riêng, viện lẽ, con lớn rồi,

phải tự lập, tiếp tục ở chung với ba mẹ thì bạn bè cười cho. Mẹ thấy mình như mất mát cái gì! Trong khi các con tươi cười hớn hờ, tung cánh chim bay đi dưới bầu trời tự do rộng mở thì mẹ thường lặng lẽ khóc một mình trong cái thế giới nhỏ bé và cô đơn của mình. Cái tổ ấm mà ba mẹ đã kết từng cộng có bây giờ không đủ sức chứa những cánh đại bàng. Con gà mái ngày nào - sau mấy mươi năm chắt chiu ôm ấp bầy con - bây giờ đã già, lông cánh đã tả tơi, không còn đủ sức giữ chúng trong bóng cánh của mình nữa.

Rồi các con xấp xệp mua một căn nhà để ba mẹ “ra riêng”. Từ đó, nỗi buồn thành hình trong mẹ. Mãi cho đến nay, lúc nào mẹ cũng phải làm mặt “trong héo ngoài tươi”. Ôi nhớ sao là nhớ khoảng thời gian ở quê hương Việt Nam đầy tình yêu trong trật tự. Cái từ “trật tự” theo truyền thống Việt Nam có nghĩa là “cha mẹ đặt đâu con ngồi đó”, dựng vợ gã chồng xong, cha mẹ xấp xệp cho các con cái “ra riêng”. Qua xứ này, cái trật tự theo truyền thống bị đảo lộn. Hầu hết các gia đình Việt Nam đều có hoàn cảnh tương tự: “con cái đặt đâu cha mẹ phải ngồi đó”, rồi chúng sắp xếp cho cha mẹ “ra riêng” để có cuộc sống riêng tư và tự do, không bị gia đình ràng buộc. Cái chủ nghĩa tự do ở xứ Mỹ là con dao hai lưỡi: nó cắt đứt những sự ràng buộc gia đình và các sự phiền phức khác khi 2 hoặc 3 thế hệ cùng sống chung với nhau dưới một mái nhà, nhưng đồng thời nó cũng dần dần cắt đứt cái mẫu tử tình thâm giữa mẹ con ruột thịt với nhau, cắt từng khúc ruột và trái tim người mẹ khi phải sống xa các con. Thôi thì, “nhập gia tùy tục, nhập giang tùy khúc”, mình đang ở xứ Mỹ mà, con đặt đâu mình ngồi đó! Mình phải tập tành cho quen với sự việc bất ngờ này.

Tạ ơn Chúa, Ngài đã ban cho mẹ những đứa con ruột, cả dâu và con rể, đều rất hiếu thảo. Mẹ chẳng thiếu thốn mọi tiện nghi vật chất và đồ ăn áo mặc. Nhưng cái mà mẹ đang thiếu và lúc nào cũng cần được cung cấp chính là Tình Yêu của các con dành cho mẹ. Tình yêu đó, chính là sự xác định rằng các con vẫn còn ý thức được sự hiện hữu của mẹ bên cạnh cuộc đời của các con. Một lời hỏi thăm sức khỏe, một cái ôm choàng qua cổ, những giây phút tâm tình mẹ con trò chuyện với nhau..., bao nhiêu thứ đó là cả một niềm vui cho cái tuổi về chiều của mẹ. Mẹ nhớ mấy năm về trước khi chưa có đứa nào lập gia đình, mấy mẹ con mình ngồi quây quần bên nhau trên chiếc sofa mà xem T.V, đứa này

dành ôm mẹ, đứa kia dành nói chuyện, đứa dành nói trước, đứa dành nói sau. Mẹ nhớ vô cùng những buổi cơm tối mẹ con vừa ăn vừa nói chuyện búa xua. Mẹ luôn luôn là người ăn chậm nhất vì cứ mãi nghe các con nói chuyện để đáp lời từng đứa một. Bây giờ những điều đó không còn nữa. Các con đến rồi đi như con lốc. Những bữa cơm vội vã, có đứa này thì thiếu đứa kia, không làm sao lấp lại cho đầy cái khoảng trống bữa cơm gia đình. Những sự bận rộn về việc làm ăn và chăm sóc tiểu gia đình của các con làm cho mẹ con mình xa cách nhau thật rồi.

Bây giờ mẹ mới thấm thía cuộc sống lặng lẽ của những người già trên đất Mỹ. Chủ nghĩa tự do đã cướp đi các con khỏi tầm tay của mẹ. Ôi chao, thử tưởng tượng nếu không có lũ cháu bên cạnh để hủ hỉ, nếu không có Chúa để tâm tình, nếu không có lời của Ngài để an ủi, thì không biết lúc này mẹ ra sao! Nỗi cô đơn thật là đáng sợ!

Thảm thấu được nỗi đau buồn vì không còn sống chung cùng 1 mái nhà với các con, gậm nhấm từng nỗi nhớ vì xa cách các con, mẹ liên tưởng đến tình yêu của Chúa đã dành cho mình bấy lâu mà mẹ từng một thời hờ hững. Mẹ là con người xác thịt chẳng có ra chi mà còn biết thương biết nhớ các con của mình như vậy, huống chi Chúa là Đấng đầy sự nhân từ và đầy lòng thương xót thì thử hỏi tình yêu của Ngài dành cho những người được chọn là bao lớn? Hẳn Chúa cũng có những giây phút đau lòng khi các dân sự của Ngài, nay đã đủ lông đủ cánh, chối bỏ không tiếp rước Ngài vào cuộc đời của mình? Hẳn Chúa cũng có những tháng ngày trông chờ các đứa con đến với Ngài để tương giao và lắng nghe tiếng Chúa? Do đồng một tâm tình như vậy, cho nên từ ngày “ra riêng” đến nay, mẹ thường đến với Chúa để có sự tương giao mật thiết hơn, dành nhiều thì giờ cho Chúa hơn để lắng nghe sự nhân từ qua lời hằng sống của Ngài.

Tuy nhiên, mẹ muốn nhấn mạnh với các con - và tất cả những kẻ làm con - điều này. Ngoài tình yêu của mẹ, các con còn có một tình yêu cao cả hơn mà Chúa Cứu Thế đã dành cho các con. Tình yêu này là mới là mối tình bất diệt, vì Ngài là Đấng Hằng Hữu, là nơi ở của các con, và sẽ ở với các con từ đời này qua đời khác, từng thế hệ này tiếp đến thế hệ kia. Nhưng cha mẹ là vật thọ tạo của Ngài, được nắn nên hình từ bụi tro. Cha mẹ sẽ từ bụi tro mà trở vào đất y

như nguyên-cũ, và thần linh sẽ trở về nơi Đức Chúa Trời. Một khi cha mẹ đã ngủ yên trong đất, những kẻ làm con sẽ không bao giờ, chắc chắn là không bao giờ, tìm thấy được người cha người mẹ thứ hai. Hãy trân quý thời gian còn ở bên nhau - dù với cha mẹ hay với bất cứ với người thân nào trong gia đình - vì thời gian tàn nhẫn lắm. Thời gian chỉ biết đi tới chớ không hề trở lui lại bao giờ. Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy đầy lòng thương xót và tha thứ cho nhau, yêu thương nhau, chăm sóc cho nhau; để rồi khi có người thân nào mất đi, mình sẽ không ân hận. Đừng tiếc với nhau những lời dịu dàng, những cử chỉ thân thương. Đừng hà tiện với nhau những lời nói tốt lành, những sự quan tâm giúp đỡ cho nhau.

Hầu hết trong các đám tang, mọi người thường thốt lời than tiếc kẻ ngủ yên; thường nói về những mỹ đức của người đó lúc sanh tiền. Ôi những lời mà lúc còn sống ai cũng thêm được nghe nhưng không ai màng nói đến. Người chết năm đó, nhắm mắt rồi, có muốn nghe cũng không nghe được, bao nhiêu người tề tựu thăm viếng cũng bằng thừa - vì mọi sự đã hết và chấm dứt. Hỡi các kẻ làm con, chớ như vậy!

Giới thiệu văn phẩm Cơ Đốc

Tâm Linh Thi Tập II với 100 bài thơ hay. Đây là sáng tác mới nhất của Thi sĩ Tường Lưu. Tính đến nay, ông đã làm được trên 1100 bài thơ dâng lên cho Chúa. Sẽ là một “legacy” không nhỏ cho người sau! Chúng tôi không cần phải giới thiệu nhiều vì tác giả đã thành danh trong vườn thơ tâm linh Cơ Đốc. Như những kỳ trước, tác giả cũng tặng 30 tập cho độc giả yêu thơ của *Nếp Sống Mới*. Chân thành cảm tạ nhà thơ. Quý vị nào thích, xin liên lạc với tòa soạn.

Một số Châm-ngôn, Ngạn-ngữ thông dụng trong tiếng Anh có nguồn gốc từ Kinh Thánh

Trong ba năm qua, chúng tôi sưu tập được lối 200 châm ngôn, ngạn ngữ đặc biệt đó với mong ước giúp ích một phần nào cho các bạn đang học Anh văn nhưng trước giờ không quen biết với Kinh Thánh. Những câu châm ngôn này đã được in thành sách. Quý vị nào thích, xin liên lạc với tòa soạn.

BS Châu Ngọc Hiệp

Chuyện Huyền

“Sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền.” (For the time will come when they will not endure the sound doctrine; but, having itching ears, will heap to themselves teachers after their own lusts; and will turn away their ears from the truth, and turn aside unto fables.) Câu Kinh Thánh *ITi-mô-thê (Timothy) 4:3-4* này tả thật đúng tâm trạng nhiều người hiện nay khi họ hâm mộ câu chuyện do ông Dan Brown hư cấu. Năm 2003, quyển sách **Da Vinci Code** được phát hành đầu tiên, đã nhanh chóng trở thành best seller, tính đến nay tiêu thụ được 60 triệu quyển, đưa tác giả lên thành triệu phú. Tháng 5-2006 câu chuyện được quay thành phim, thu hút rất nhiều khán giả ngay trong tuần đầu tiên. Dan Brown đã hốt bạc nhờ viết chuyện “xạo” mà viết khéo đến nỗi nhiều người tưởng là thật. Ông ta lại nhờ có bà vợ, một sử gia về nghệ thuật, quá giỏi. Ông Nguyễn Xuân Nghĩa (trong *Da Vinci* giải mã Hoa Kỳ) viết:

- *Thực ra, Dan Brown chỉ là tay thợ hàn có biệt tài: ông ráp lại rất nhiều chuyện bí ẩn rất khó kiểm chứng của tôn giáo... Và nếu Dan Brown là thợ hàn có tài thì bà vợ Blythe Brown là một thợ thêu có nét khi thêu dệt thêm nhiều tình tiết ngoắt ngoéo ly kỳ để giúp chồng đánh lừa độc giả.*

Nguyên Đình trong báo *Thông Công* số 184 viết: “chỗ nguy hiểm của cuốn tiểu thuyết này là dụng ý xóa nhòa biên giới giữa sự kiện và hư cấu, giữa lịch sử và tiểu thuyết để làm cho độc giả tin rằng những lời diễn giải, khẳng định của các nhân vật trong truyện là sự thật...”

Có lẽ ông D. Brown chỉ dùng 10-20 % sự thật lịch sử phối hợp với 80-90% hư cấu. Ngay cả sự thật lịch sử cũng đã bị ông bóp méo đi. Chúng ta hãy xem những điểm chính mà Dan Brown dựa vào để dàn dựng câu chuyện:

1. Gnostic Gospels viết vào thế kỷ thứ 2 AD hay sau đó gồm có: Gospel of Sophia, Gospel of Mary, Gospel of Thomas, Gospel of Philip, Gospel of Judas... tìm ra vào năm 1947 tại Nag Hammadi, Egypt do những người thuộc phái

“Duy Trí” không chấp nhận Chúa Giê-xu có thần tính viết ra. Trong khi những sách Tân Ước trong Kinh Thánh hiện hành đã viết xong trong thế kỷ thứ nhất (sách Khải Huyền được viết vào năm 90 AD là sách cuối cùng). Những sách trong Gnostic Gospels viết sau đó cả một thế kỷ, thì sự trung thực của nó đáng bị hoài nghi. Và lại, bất cứ thời đại nào cũng có những người muốn chống báng Chúa Giê-xu, nên chúng ta không ngạc nhiên khi thấy những tài liệu này, tài liệu khác bôi nhọ cuộc đời của Chúa Giê-xu. Ông Dan Brown dựa vào Gospel of Philip mà quả quyết Chúa Giê-xu kết hôn với Mary Madelene, nhưng sách Philip viết vào thế kỷ thứ 4 do người sau viết và các trang sách bị rách, bị mất nhiều chỗ. Ông D. Brown tự ý “điền vào chỗ trống cho đủ nghĩa” theo ý của ông ta.

2. Xuyên tạc bức tranh *The Last Supper* của Da Vinci, cho rằng người ngồi bên tay phải của Chúa Giê-xu không phải là sứ đồ Giăng như chúng ta nghĩ mà chính là một người nữ: Mary Madelene.

3. Xuyên tạc về Hoàng đế Constantine. Nói rằng ông vua này đã che đậy hay thay đổi Kinh Thánh vào năm 325 AD... qua Hội Đồng Nicaea... Lịch sử cho biết không có chuyện này.

4. Pierre Plantard (1920-2000) tự xưng là người lãnh đạo hội Priory of Sion, là hậu duệ của dòng vua Merovingians thuộc huyết thống của Chúa Giê-xu. Ông nộp đơn lập hội năm 1956, nhưng 2 thập niên sau, ông cho biết là ông bịa chuyện về dòng dõi của ông. Năm 1982, cuốn truyện *Holy Blood, Holy Grail* do 3 người là Baigent, Leigh và Lincoln viết dựa vào câu chuyện của ông Pierre Plantard. Dan Brown thêu dệt thêm là hội Priory of Sion đã có từ năm 1099 và các nhà lãnh đạo là những nhà trí thức nổi tiếng như Da Vinci, Victor Hugo...

5. Opus Dei, do Josemaría Escrivá ở Balaguer, thành lập năm 1928, chủ trương tín đồ phải nhớ tới Chúa hằng ngày bằng cách tự hành hạ thân thể mình (corporal mortification). Hội này về sau được toà thánh Công Giáo La Mã chấp nhận và năm 2002, Giáo hoàng đã phong thánh cho ông Escrivá. Dan Brown khẳng định Opus Dei do toà thánh La Mã lập ra vì có âm mưu bưng

bít câu chuyện tình ái của Chúa Giê-xu và bảo vệ quyền lực của mình.

Câu hỏi: *Nên xem hay không nên xem sách hoặc phim? Có lẽ câu trả lời là tùy sự phán đoán từng người. Người vững đức tin thì xem như xem một phim giải trí, người không vững đức tin mà tưởng là chuyện thực thì sẽ bị chao đảo. Không nên khuyến khích đi xem, mà cũng không nên cấm vì “của cấm là của kiem”, kích thích thêm sự tò mò. Tín hữu nên xem đây là cơ hội để mình suy nghĩ lại về đức tin của chính mình, và tìm hiểu thêm về Chúa Cứu thế Giê-xu.*

Chúng tôi xin mượn lời của Nguyên Đình để kết luận: *Ngày nay, chúng ta sẽ còn chứng kiến nhiều nỗ lực khác nhằm lung lạc đức tin Cơ-đốc theo dạng cuốn tiểu thuyết trên. Chúng ta cần được trang bị bằng một kinh nghiệm sống động với Chúa và Lời Ngài. Việc này đòi hỏi thời gian, kiên trì và kỷ luật rồi chúng ta sẽ được thưởng. Người ta bảo rằng muốn phát hiện đồng tiền giả, chỉ cần biết rõ đồng tiền thật. “Tiền giả” ngày nay rất nhiều, chúng ta không đủ thì giờ, cũng không có công sức đâu tìm hiểu. Chúng ta chỉ có đủ thì giờ tập trung vào Lời Chân Lý.*

Bàn về chữ Tử

Trong bài Chí Nam Nhi của Nguyên Công Trứ có chữ “nam tử” là người con trai:

聰明一男子

Thông minh nhất nam tử,

要為天下奇

Yếu vi thiên hạ kỳ (1)

Trót sinh ra thì phải có chí chi,

Chẳng lẽ tiêu lung ba vạn sáu.

Đồ kỵ sá chi con tạo,

Nợ tang bồng quyết trả cho xong.

Đã xông pha bút trận, thì gắng gỏi kiếm cung,

Cho rõ mặt tu mi nam tử.

Trong vũ trụ đã đành phận sự,

Phải có danh mà đối với núi sông.

Đi không, chẳng lẽ về không ?

Trong cổ văn Trung Quốc, **Tử** 子 đứng đơn độc là chỉ Đức Khổng Phu Tử, như **Tử viết** tức là Khổng Tử nói. Chữ 子 khi nói về can chi, thì đọc là Tí.

Thường thường, nhất là theo cách dùng ngày nay, chữ Tử 子 đi sau danh từ, chỉ đóng vai trò như tiếp vĩ ngữ, NAM TỬ là gã đàn ông con trai, NỮ TỬ là chị đàn bà con gái. Ý nghĩa của nó rất trung lập, có thể dùng thượng vàng hạ cám như THIÊN TỬ: nhà vua, HOÀNG TỬ: con vua, LOẠN THẦN TẶC TỬ: tội loạn con giặc; XÍCH TỬ: đứa trẻ mới sinh, LÃO TỬ: người già; HIẾU TỬ: đứa con hiếu thảo, NGHỊCH TỬ: con ngỗ nghịch; SĨ TỬ: người đi học, đi thi, CHU TỬ: anh chèo đò; MỤC TỬ: là gã chẵn trâu.

Tiếp vĩ ngữ TỬ còn dùng với danh từ chỉ con vật như BẢO TỬ: con beo; dùng trong đồ vật như TRÁC TỬ: cái bàn; THẢO TỬ: hột cỏ; LIÊN TỬ: hột sen; QUA TỬ: hột dưa

“Tử” 死 có nghĩa là chết. Bài viết của tác giả ẩn danh sau đây chỉ để cười cho vui mà thôi:

- Già mà chết là: *Lão Tử.*
- Đang sống phây phây mà lăn đùng ra chết là: *Mạnh Tử.*
- Nhỏ con mà chết là: *Tiểu Tử.*
- Mập bự quá chết là: *Khổng Tử.*
- Không nhà, lạnh quá, chết đầu đường xó chợ là: *Hàn Mạc Tử.*
- Chết sông, chết chìm là: *Giang Tử.*
- Chết được chôn cất tử tế là: *Chu Tử.*
- Nghe xúi dại mà chết là: *Tuân Tử.*
- Chết lang thang ngoài đường là: *Du Tử.*
- Băng qua đường bị xe cán chết là: *Tử Lô.*
- Chết nơi nương rãnh là: *Tử Cống.*
- Tin thầy bói mà chết là: *Tử Vi.*
- Các bà vợ vua chết trong cung điện là: *Tử Cung.*
- Chết được chôn cất châu báu là: *Chu Tử.*
- Rủ nhiều người đi ăn, rồi dành nhau trả tiền mà chết là: *Bao tử.*
- Lượm bom đạn về chơi, nổ chết là: *Nghịch Tử.*
- Chết chém thành nhiều khúc là: *Phân Tử.*
- Chết toàn thân là: *Nguyên Tử.*
- Máy móc trong nhà hư, thò tay vào sửa, bị giết chết gọi là: *Điện Tử.*
- Bị vợ đánh chết là: *Nhữ Tử.*
- Phong hàn (trúng gió) mà chết là: *Cảm Tử.*

- Chảy rận nhiều quá, hút máu chết là: *Chí Tử*.
- Thân thể mục nát đến chết là: *Mục tử*.
- Đi lính mà chết gọi là: *Quân Tử*.
- Thi hành công vụ mà chết là: *Công Tử*.
- Cỡi ngựa té chết là: *Mã Tử*.
- Chết ngoài ruộng là: *Đông Tử*.
- Đang đi ngoài đồng bị sét đánh chết là: *Thiên Tử*.
- Bị xắt lát tới chết là: *Thái Tử*.
- Chết giùm người khác là: *Thế Tử*.
- Chết thảm thiết là: *Thê Tử*.
- Đi rừng bị thú cắn hay cộp vô chết là: *Lâm Tử*.
- Lụy tình mà phải chết là: *Ái Tử*.
- Bị căng thẳng quá mà chết là: *Bức Tử*.
- Thành linh lẩn ra chết: *(Chết) Bất Tử*.
- Tưởng chết tốt mà ai dè chưa chết: *Bất đắc kỳ tử*.
- Chết vô duyên, lãng xẹt là: *Lãng Tử*.
- Học giỏi quá, siêng quá mà chết là: *Tài Tử*.
- Vua chết là: *Hoàng Tử*.
- Cha chết là: *Phụ Tử*.
- Mẹ chết là: *Mẫu Tử*.
- Con trai chết là: *Nam Tử*.
- Con gái chết là: *Nữ Tử*.
- Em trai chết là: *Đệ Tử*.
- Thầy chùa chết là: *Sư Tử*.
- Các thầy giáo hòa nhau chết cùng một lượt là: *Chữ Đông Tử*.
- Vấp tằm thảm trong nhà chết là: *Thảm Tử*.
- Bị chó cắn chết là: *Cẩu Tử*.
- Vua ra lệnh chém quan là: *Thần Tử*.
- Cân nhắc, đo lường trước khi chết là: *Lượng Tử*.
- Thích thú, cười lẫn ra mà chết là: *Khoái Chí Tử*.

Chuyện Vui:

Có một chàng bước vào văn phòng giới thiệu hôn nhân. Nhân viên văn phòng hỏi chàng muốn chọn một người vợ thế nào? Chàng nói ra những điều ước muốn người vợ trong tương lai: “Tôi muốn kiếm một người vợ có vẻ đẹp thù mị, tánh nết đoan trang, sức học trung bình, nghề nghiệp vững chắc, biết chiều chồng, biết thương con, ham thích công việc nhà và hơi khùng.”

Nhân viên văn phòng ngạc nhiên ở điểm chót mà chàng này đã chọn, hỏi: “Các tiêu chuẩn trên kể như quá tốt, chọn vậy là phải. Nhưng sao anh lại chọn một người hơi khùng?”

Chàng ta đáp: “Một thiếu nữ dù các tính tốt kia, nếu không khùng thì làm sao chịu lấy tôi.”

(trích **Nghĩ Sao, Sống Vậy**
của Mục sư Phan Thanh Bình)

MIẾNG XƯƠNG VỤN*

Như vậy, nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn đồ ta.

(Lu-ca 14:33)

Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta.

(Giăng 13:35)

*Hai con chó đùa giỡn nhau... vui về
Cắn nhau hờ, cắn nhẹ nhẹ, không đau
Miếng xương vụn, nếu quăng vào lúc đó
Chắc hai con thả sức cắn giành nhau!*

*Người thì sao? Thân thương nhau... quá xá
Khi bình thường... cũng nhường áo, sẻ cơm
Miếng xương vụn, nếu quăng vào lúc đó
Sẽ biến thành... hai địch thủ... so gươm!*

*Lời Chúa dạy... Hãy yêu nhau... thành thật
Thiên hạ nhìn, nhận biết môn đồ Ngài.
Miếng xương vụn, đừng đừng không thêm ngo
Thì yêu nhau được bền vững, lâu dài!*

Tường Lưu

* TL xin ghi lại dưới đây bài HAI CON CHÓ CON, mời bạn đọc suy gẫm:

Một người cha kia nói với Epictète: Tôi không phải là bực hiền. Nhưng, tôi thương con tôi và nó cũng thương tôi lắm. Epictète cười, chỉ hai con chó con đang đùa với nhau rất là thân thiết. Nó âu yếm nhau, nó không cắn nhau và tránh đủ cách để đừng gây thương tích cho nhau. Nếu anh thấy vậy mà thích thú, thì đừng có liệng cho chúng miếng xương vụn. Ông lại nói tiếp: Bạn có nhớ chăng, Etéocle và Polynice, hai anh em sinh đôi sống chung nhau đầy hạnh phúc, yêu thương nhau tha thiết lắm, cười khóc với nhau. Chúng thương yêu nhau lắm như hai con chó đó. Nhưng chúng không ngoan, cho nên chỉ vì có một miếng xương rớt giữa hai đứa, tôi muốn nói, **một ngôi vua**, vậy mà chúng đã trở thành thù địch nhau, ngờ cắn nhau, giết hại nhau... Ôi, anh tin rằng anh thương yêu con anh trước khi anh chưa phải là người hiền, anh cũng tin rằng con anh thương anh trước khi nó cố gắng để học đạo thánh hiền, thì hãy nghe đây lời cầu chúc của tôi cho anh và cho nó: Vả trời đừng bao giờ có một miếng xương vụn nào rơi rớt giữa cha con anh, nghĩa là đừng có một miếng đất nhỏ nào mà các anh ao ước, đừng có một người đàn bà đẹp nào mà các anh thèm muốn, đừng có một chức quan nào đến làm tăng lòng tự đắc đáng thương của

các anh... Khi nào các anh dừng dừng được đối với những ngoại vật ấy... các anh bảo với tôi rằng các anh thương nhau, bấy giờ tôi sẽ tin.

(Trích trong Cái Cười của Thánh Nhân của Thu Giang Nguyễn Duy Cần).

**Quý vị có thể đọc NSM ở:
vietchristian.net/nepsongmoi/**

Độc giả tại Úc Châu có thể liên lạc với ông Phạm Trung Ái, 12 Oak St, Springvale VIC 3171, Australia để nhận báo. Email: aipham360@hotmail.com

Nếp Sống Mới tri ân

Xin cảm tạ quý vị có hảo tâm, giúp NSM thêm phương tiện gửi tặng món quà tinh thần này tới các đồng hương trong và ngoài nước:

Ân Danh, Jacksonville, FL	\$100
Bà Diệp Thị Hoa, Arlington, TX	\$30
ÔB Đào Kỳ, Lititz, PA	\$50
ÔB BS Lâm Chánh Lý, Gainesville, FL	\$40
ÔB Lê Ái, Philadelphia, PA	\$20
Ông Lê Thành Nhơn, Jacksonville, FL	\$10
Bà Lương Bích, Melbourne, FL	\$30
ÔB BS Mã Xái, Gainesville, FL	\$20
Ông Mai Thành Ân, Jacksonville, FL	\$20
ÔB Nguyễn Tấn Bài, Jacksonville, FL	\$40
ÔB BS Nguyễn Quốc Hiệp, Raiford, FL	\$20
ÔB Nguyễn M. Nhân, Victoria, Canada	\$50
ÔB Nguyễn Thành Nhân, Harvey, LA	\$20
ÔB BS Nguyễn Mai-Nghi, Bakersfield, CA	\$100
Bà Nguyễn Tươi, Deltona, FL	\$10
ÔB Nguyễn Đăng Vinh, Jacksonville, FL	\$20
Bà Phạm Bích Nga, Santa Ana, CA	\$15
ÔB Phạm Hữu Truyền, Barlett, TN	\$20
ÔB Trần Kim Chung, Jacksonville, FL	\$20
ÔB Trần Đắc Trân, Katy, TX	\$100
ÔB Trịnh Đại Bằng, Jacksonville, FL	\$50
Cô Trịnh T. Trang, Fountain Valley, CA	\$20
Ông Võ Thành Chon, Fort Worth, TX	\$10
Cô Võ Thị Kỳ, Midway City, CA	\$50
Ông Vũ Bảo, New Orleans, LA	\$20
ÔB BS Vũ Hoàng Hải, Whitby, ON, Canada	\$100
ÔB MS Vũ Hồng Tuấn, Sylmar, CA	\$10
ÔB Vũ Hà Trung, Sylmar, CA	\$20
ÔB MS Vương Quốc Sỹ, Harrisburg, PA	\$30
Bà Yolande Westberry, Jacksonville, FL	\$25

Chúng tôi xin tỏ lòng tri ân bằng cách gửi tặng mỗi vị có tên ghi trên một tập “Một số Châm Ngôn & Ngạn Ngữ thông dụng trong tiếng Anh....” (Xem trang 4).

Nếp Sống Mới, do Ban Văn Phẩm Hội Thánh Tin Lành VN tại thành phố Giác-Son-Viên (Vietnamese Christian Church of Jacksonville, xem website: tinlanhjax.com), Florida, thực hiện và phát hành, nhằm mục đích:

- Giới thiệu Tình Yêu Thiên Chúa,
- Gây dựng, củng cố niềm tin trong Chúa,
- Cổ động một nếp sống mới: lành mạnh, cân bằng, tích cực, tươi trẻ, lạc quan và hướng thượng.

Quý vị nào muốn nhận báo biểu này, hay góp ý kiến xây dựng, hoặc góp phần ủng hộ, xin liên lạc về tòa soạn. Email: hiepnchau@fcol.com hay hiepnchau@yahoo.com

Trong số này:

Chuyện 5 Con Sâu:	tr. 1-2
Cha Luôn Ở Bên Con:	tr. 2
Tâm Tình Của Mẹ:	tr. 3-4
Giới Thiệu Văn Phẩm:	tr. 4
Chuyện Huyền:	tr. 5
Bàn Về chữ Từ:	tr. 6
Chuyện vui:	tr. 7
Miếng Xương Vụn (thơ):	tr. 7

Nếp Sống Mới
8991 Blaine Meadows Dr.
Jacksonville, FL 32257-1719